

LÜHITEATED * NOTES

Lepalinnu matkimismeisterlikkusest

On the vocal mimetic ability of common redstart

7. juunil 2005 Vatsla küla lähedal Harjumaal linnuatlase välitöödel olles köitis mu tähelepanu raiesmiku servas laulev lepalind (*Phoenicurus phoenicurus*), kes jäljendas oma laulus väga tabavalt ja imeosavalt teiste lindude hääli. Poole tunni jooksul, mil lepalindu kuulasin, suutsin tema laulus ära tunda kaheksale linnuliigile omaseid hääliitsusi või laulu. Iga stroofi algus oli alati ühetaoline ("ii drüdrüdrü"), ent sellele järgnevas stroofi lõpuosas võis kuulda musträhni (*Dryocopus martius*) "krüginat" ja "luikamist" ning tähele panna käbliku (*Troglodytes troglodytes*), väike-lehelinnu (*Phylloscopus collybita*), laulurästa (*Turdus philomelos*), vainurästa (*Turdus iliacus*), must-kärbsenäpi (*Ficedula hypoleuca*), puukoristaja (*Sitta europaea*) ning karminleevikese (*Carpodacus erythrinus*) laulude fragmente.

Mihkel Jürgens

Värvushälvetega lindude vaatlusi

Some observations of albinistic and melanistic birds

Kormoran (*Phalacrocorax carbo*). Ühte põhja suunas lendavat üleni valget isendit vaatlesin koos V. Oksaneniga Kabli linnujaamas 2004. aasta maikuu alguses. Vaatluskaugus oli üle kilomeetri ning liik määrati linnu kuju järgi. Samal suvel 13. augustil nägi A. Klein üht kollakasvalget kormorani Häädemeeste Kivilaiul.

Höbekajakas (*Larus argentatus*). Väga heleda, peaaegu üleni valge höbekajaka lendu Kablist põhja suunas vaatlesid M. Ellermaa, T. Pettay ja V. Oksanen 2004 aasta aprilli alguses. Arvatavasti 2. kalendriaasta linnu laba-hoosuled olid jääkajakalikult heledad. Linnu selg, tiiva kattesuled ning hoosuled olid siiski kerge beežika varjundiga, see aga peaks olema omane just erakordselt heleda ja väga kulunud sulestikuga höbekajakatele.

Naerukajakas (*Larus ridibundus*). 2004. a. 12. septembril märkasid M. Ellermaa, T. Pettay ja J. Saari Põõsaspea neeme tipus kagusse lendavas naerukajaka-parves üht isendit, kelle tiiva ülapinnad olid peaaegu süsimustad. Välimised laba-hoosuled olid siiski liigile omaselt valged. Tiiva alapindadele valgust ei langenud ning nende värvi ei nähtud. Samuti ei olnud võimalik korrektselt hinnata linnu selja värvust, ent erilist kontrasti tiibadega ei täheldatud. Linnu saba ja keha alapool olid valged.

Rabahani (*Anser fabalis*). M. Ellermaa vaatles Põõsaspeal, 2004. a. 4. oktoobril rändavat rabahanede parve, kus üks isend oli oma liigikaaslastest selgelt heledama, peaaegu täiesti beeži sulestikuga. Tiibade ülapindadel olid lisaks märgatavad laiad valged triibud, mille põhjuseks ilmselt hoosulgede valgelt värvunud tüvikud.

Alk (*Alca torda*). 2004. a. 22. oktoobril jälgisid J. Saari ja M. Ellermaa Põõsaspeal edela suunas lendavat üksikut alki, kelle selja värvus sarnanes pigem Läänemere kohatavate lõunatirgu (*Uria aalge*) isendite omaga. Linnu kuklast selja poole olid suled pruunikalt värvunud. Lisaks oli linnu pea üleni valgete sulgedega kaetud.

Hallvares (*Corvus corone cornix*). M. Ellermaa vaatles 2004. a. oktoobris Põõsaspeal edelasse lendavat hallikasvalgete tiivatriipudega hallvarest. Triibud moodustusid ilmselt hoosulgede valgetest tüvikutest. Selliseid isendeid kohtab Eestis suhteliselt harva, kuid nad on sage nähtus Soome asulates. Seega on võimalik, et vaadeldud isend oli Eestisse sattunud Soomest.

Margus Ellermaa